

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ion Guzun,

Judecători – Anatolie Țurcan și Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Sorina Arnaut în numele inculpatului Iacob Leonid și ultimul, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni din 21 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2019, în cauza penală, în privința lui

Iacob Leonid XXX, născut la XXX, domiciliat în r-nul XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 04.07.2014 pînă la 21.02.2016;

Instanța de apel de la 13.01.2017 pînă la 08.05.2019;

Instanța de recurs de la 28.06.2019 pînă la 20.11.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 21 februarie 2019, Iacob Leonid a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-se pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 11 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis;

- în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 13 ani de închisoare cu executare în penitenciar de tip închis;

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Iacob Leonid în beneficiul statului suma de 349 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părții vătămate minore XXX și s-a încasat de la Iacob Leonid în beneficiul XXX suma de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța cu sentința, prima instanță a reținut că, Iacob Leonid, în perioada de timp 01.03.2017 - 21.03.2018, data și ora exactă în cadrul urmăririi penale nu a fost posibil de stabilit, aflându-se la domiciliul său din com. XXX, s. XXX, r-nul XXX, intenționat, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, aplicând constrângerea fizică și psihică față de minora XXX, despre care știa cu certitudine că este minoră și nu a împlinit vârsta de 14 ani, pentru a înfrânge rezistența fizică și pentru a face astfel posibil actul sexual, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința, deoarece este minoră și locuiau în aceeași gospodărie, forțat a întreținut cu XXX multiple acte sexuale în formă orală și anală, contrar voinței ei. Astfel, prin acțiunile sale intenționate Iacob Leonid a comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică acțiuni violente cu caracter sexual după indicii calificativi ai satisfacerii poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei,

profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine, că nu a atins vârsta de 14 ani.

Tot Iacob Leonid, în perioada 01.03.2017 - 21.03.2018, data și ora exactă în cadrul urmăririi penale nu a fost posibil de stabilit, aflându-se la domiciliul său din s. XXX, r-nul XXX, știind cu certitudine că minora XXX, născută la 02.10.2012, nu a atins vârsta de 14 ani, având scopul întreținerii unui raport sexual, aplicând constrângerea fizică și psihică, pentru a face astfel posibil raportul sexual, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, a dezbrăcat-o de haine și a intenționat să întrețină cu ultima un raport sexual contrar voinței acesteia. Însă din cauză independentă de voința lui - starea fiziologică, nu și-a putut realiza intenția până la sfârșit. Astfel, prin acțiunile sale intenționate Iacob Leonid a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică tentativa de viol, săvârșit asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani.

3. Nefiind de acord cu sentința prime instanțe, inculpatul Iacob Leonid a declarat apel, prin care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat de învinuirea înaintată. În motivare, apelantul a menționat că, nu a comis infracțiunile incriminate, circumstanțele cauzei nu au fost stabilite corect, iar totul este o înscenare a fostei sale soții, care i-a promis că, o să-l bage la închisoare.

3.1. Nefiind de acord cu sentința prime instanțe, avocatul Plăcintă Grigorii în numele inculpatului Iacob Leonid, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de învinuirea înaintată, din motiv că lipsește fapta infracțiunii.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că: prima instanță și-a motivat soluția în baza declarațiilor martorilor XXX, precum și ale părții vătămate minore XXX, dar declarațiile respective nu au fost apreciate corect; declarațiile părții vătămate minore despre faptele inculpatului nu coroborează cu cele ale lui XXX, care a spus că minora i-a spus că inculpatul o iubește și o îmbrățișează; declarațiile lui Iacob Maria sunt suspecte, deoarece la urmărirea penală aceasta se referă la fiica sa, iar în instanța de judecată deja se referă la inculpat și minoră; deși minora a declarat că a fost violată, expertiza arată că himenul este întreg; circumstanțele cauzei nu au fost stabilite corect, iar totul este o înscenare a fostei soții a inculpatului, care i-a promis că o să-l bage la închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2019, au fost respinse ca fiind nefondate cererile de apel declarate de către inculpatul Iacob Leonid și de către avocatul Plăcintă Grigorii în numele acestuia, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului Iacob Leonid în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative „satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine, că nu a atins vârsta de 14 ani”.

De asemenea, prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului Iacob Leonid în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin.(3) lit. b) Cod penal, după semnele calificative „tentativa de viol săvârșită asupra unei persoane

despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, care din cauze independente de voința făptuitorului - starea fiziologică, nu și-a produs efectul.

Deși inculpatul Iacob Leonid nu și-a recunoscut vina în privința comiterii infracțiunilor incriminate, vinovăția acestuia este constatată prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, după cum urmează: declarațiile părții vătămate minore XXX (f.d.35 - 36, vol.I); declarațiile martorului XXX (f.d.35, vol.II); declarațiile martorului Perciuleac Viorica (f.d.36, vol. II); declarațiile martorului XXX (f.d.37 - 38, vol.II); declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore - XXX (f.d.32 - 33,vol. II); plîngerea XXX din 22.03.2018 (f.d.9, vol.1); raportul de expertiză judiciară nr. 201816P0102 din 27.03.2018 (f.d.24 - 25, vol.1); procesul — verbal de audiere a părții vătămate în condiții speciale (f.d.37, vol.1); raportul de evaluare psihologică a părții vătămate XXX (f.d.41 - 45, vol.1).

Astfel, reieșind din circumstanțele cercetate, instanța de apel a considerat că, prima instanță a conchis legitim și întemeiat că inculpatul Iacob Leonid este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, după semnele calificative „satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitînd de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, savîrșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine, că nu a atins vârsta de 14 ani”.

De asemenea, prima instanță a constatat corect vinovăția inculpatului Iacob Leonid în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, după semnele calificative „tentativa de viol săvârșită asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că, nu a atins vârsta de 14 ani, care din cauze independente de voința făptuitorului - starea fiziologică, nu și-a produs efectul.

Cu referire la declarațiile martorilor apărării - Ciubotari Iurie și Iacob Vitalie, acestea sunt apreciate critic, ele nefiind în măsură să demonstreze nevinovăția inculpatului Iacob Leonid.

În ceea ce privește declarațiile inculpatului Iacob Leonid, care neagă faptul că, a comis infracțiunile incriminate, coroborate cu declarațiile martorilor apărării Ciubotari Iurie și Iacob Vitalie, instanța de apel a menționat că, aceasta este o încercare a părții apărării de a dovedi existența unei înscenări în privința inculpatului, care ar fi fost pusă la cale de către fosta soție a inculpatului, Iacob Maria.

În acest context, instanța de apel a examinat și a contrapus declarațiile părții vătămate minore XXX, a martorilor XXX, XXX, XXX și cu mijloacele materiale de probă administrate, din care rezultă că, afirmațiile inculpatului și ale martorilor apărării nu corespund adevărului.

Cu referire la alegațiile părții apărării precum că, inculpatul nu și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă cu partea vătămată minoră XXX și că n-a avut cu ea rapoarte sexuale, instanța de apel a constatat că, acestea sunt combătute prin declarațiile minorei XXX și ale martorilor XXX, XXX, care au declarat că minora XXX le-a spus că Iacob Leonid a întreținut cu ea rapoarte sexuale normale și în formă perversă în repetate rînduri.

În afară de aceasta, fiind audiată în condiții speciale, partea vătămată minoră XXX a declarat că, inculpatul a întreținut cu ea și un raport sexual în formă anală.

Declarațiile părții vătămate minore XXX sunt apreciate ca fiind veridice, deoarece acestea coroborează cu cele ale martorilor XXX. În plus, prin raportul de evaluare psihologică a părții vătămate XXX s-a stabilit că la aceasta se atestă semne caracteristice traumei psihologice suferite în urma acțiunilor cu caracter sexual și anume trăirea sentimentului de rușine, amintiri intruzive și involuntare, neliniște etc.

Astfel, probele examinate demonstrează că, inculpatul Iacob Leonid este autorul infracțiunilor incriminate, iar declarațiile inculpatului și ale martorilor apărării urmează a fi apreciate critic, fiind o metodă de apărare cu scopul de a evita răspunderea penală.

Cu referire la argumentele apelanților precum că, prima instanță și-a motivat soluția în baza declarațiilor martorilor XXX, precum și ale părții vătămate minore XXX, dar declarațiile respective nu au fost apreciate corect, instanța de apel a constatat că, declarațiile respective coroborează între ele și sunt consecvente, iar partea apărării nu a demonstrat în ce anume constă lipsa de apreciere a acestora.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților precum că, declarațiile părții vătămate minore despre faptele inculpatului nu coroborează cu cele ale lui Perciuleac Viorica, care a spus că, minora i-a spus că, inculpatul o iubește și o îmbrățișează or, în afară de aceasta, martorul nominalizat a declarat că, „discutînd cu XXX, minora i-a spus că, nanul Leonea a sărutat-o cu limba și a pus mâna pe dînsa.

În ceea ce privește argumentele apelanților precum că, declarațiile lui XXX sunt suspecte, deoarece la urmărirea penală aceasta se referă la fiica sa, iar în instanța de judecată deja se referă la inculpat și minoră, instanța de apel a raportat declarațiile martorului respectiv la declarațiile martorilor XXX, precum și la cele ale părții vătămate minore și a stabilit că declarațiile lui XXX sunt veridice.

În ceea ce privește alegațiile apelanților precum că, deși minora a declarat că, a fost violată, expertiza arată că, himenul este întreg, instanța de apel a menționat că acțiunile lui Iacob Leonid constituie tentativă de viol și satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, acțiuni care nu presupun în mod obligatoriu deflorarea himenului.

Cu referire la argumentele apelanților precum că, totul este o înscenare a fostei soții a inculpatului, XXX, care i-a promis că, o să-l bage la închisoare, instanța de apel nu a stabilit circumstanțe care să confirme aceste alegații.

Cu referire la răspunderea penală și pedeapsa care i-a fost aplicată de către prima instanță lui Iacob Leonid pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal și de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61 și art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat cât și de alte persoane.

Inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu are antecedente penale, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, la fel ca și temeieri de liberare a inculpatului de răspundere penală; infracțiunile comise sunt excepțional de grave (f.d.57, 61 - 64, 66, 68, vol.I).

Sanctiunile art. 27, 171 alin. (3) lit. b) și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal prevăd pedeapsă cu închisoare de la 10 la 20 de ani sau cu detențiune pe viață.

Astfel, dat fiind că infracțiunile comise de către inculpatul Iacob Leonid sunt excepțional de grave, că acesta nu și-a recunoscut vina, că anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, că lipsesc circumstanțe atenuante sau agravante, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Iacob Leonid poate fi atins prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare - în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe un termen de 11 ani în penitenciar de tip închis; - în baza art. 172 alin.(3) lit. a) Cod penal, la 13 ani de închisoare în penitenciar de tip închis, iar cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor - pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani în penitenciar de tip închis, considerînd că izolarea acestuia de societate va duce la corectarea și reeducarea lui, pedeapsa fiind justificată, echitabilă și rațională și în măsură să atingă scopul legii penale de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de alte infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părții vătămate minore XXX împotriva lui Iacob Leonid, prima instanță a conchis corect că, părții vătămate minore XXX cu certitudine i-a fost pricinuită o traumă psihologică profundă generată de acțiunile infracționale ale inculpatului, considerente pentru care, acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul legal al părții vătămate minore urmează a fi admisă integral, cu încasarea de la inculpat în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate XXX a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat.

Cu referire la cheltuielile judiciare în sumă de 349 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate, soarta acestora a fost soluționată corect în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 14) și art. 227 Cod de procedură penală și just au fost încasate de la Iacob Leonid.

5. Nefiind de acord cu hotărârile menționate, avocatul Sorina Arnaut în numele inculpatului Iacob Leonid și ultimul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15), 16) Cod de procedură penală, declară recursuri ordinare, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Iacob Leonid. Recurenții invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, cauza fiind examinată unilateral, bazându-se pe resupuneri. Instanța de apel neîntemeiat a respins solicitarea inculpatului de a audia martorii și expertul. Totodată, s-au invocat aceleași motive declarate în cererea de apel (pct. 3, 3.1 din decizie).

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestora, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal remarcă că din textul recursului declarat de către avocatul Coda Victor, reiese că apărătorul face referire la temeiurile de declarare a recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15), 16) Cod de procedură penală, și anume: *o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii fiind expusă neclar; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Însă, în raport cu textul hotărârii contestate, se relevă că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței de condamnare a inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor recercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând la concluzia că sentința atacată este una legală și corectă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii judecătorești atacate (vezi punctul 4.1. din prezenta decizie).

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de către recurenți privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționând-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de condamnare a lui Iacob Leonid în baza art. 27, 171 alin. (3) lit. b) și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, instanța de recurs reține următoarele.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate, Colegiul penal conchide asupra faptului că, acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond.

Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Cu referire la alegațiile apărării precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere

probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în respectiva cauză.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice menționate în rechizitoriu, potrivit căruia Iacob Leonid a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Cu referire la motivul invocat de recurenți prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal remarcă că sub acest aspect se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși se invocă faptul că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui Iacob Leonid în cele imputate. Versiunea recurenților este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată a fost stabilit cu certitudine că acțiunile lui Iacob Leonid întrunesc elementele constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute de art. 27, 171 alin. (3) lit. b) și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția privind vinovăția inculpatului. În cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Așadar, potrivit rechizitoriului, rezultă că, Iacob Leonid, în perioada de timp 01.03.2017 - 21.03.2018, data și ora exactă în cadrul urmăririi penale nu a fost posibil de stabilit, aflându-se la domiciliul său din com. XXX, s. XXX, r-nul XXX, intenționat, având scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, aplicând constrângerea fizică și psihică față de minora XXX, născută la XXX, despre care știa cu certitudine că este minoră și nu a împlinit vârsta de 14 ani, pentru a înfrânge rezistența fizică și pentru a face astfel posibil actul sexual, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința, deoarece este minoră și locuiau în aceeași gospodărie, forțat a întreținut cu XXX multiple acte sexuale în formă orală și anală, contrar voinței ei... Tot Iacob Leonid, în perioada 01.03.2017 - 21.03.2018, data și ora exactă în cadrul urmăririi penale nu a fost posibil de stabilit, aflându-se la domiciliul său din s. XXX, r-nul XXX, știind cu certitudine că minora XXX, născută la XXX, nu a atins vârsta de 14 ani, având scopul întreținerii unui

raport sexual, aplicând constrângerea fizică și psihică, pentru a face astfel posibil raportul sexual, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, a dezbrăcat-o de haine și a intenționat să întrețină cu ultima un raport sexual contrar voinței acesteia. Însă din cauză independentă de voința lui - starea fiziologică, nu și-a putut realiza intenția până la sfârșit. Acesta a fost confirmat prin declarațiile date în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, de către partea vătămată minoră XXX (f.d.35 - 36, vol.I); declarațiile martorului XXX (f.d.35, vol.II); declarațiile martorului XXX (f.d.36, vol. II); declarațiile martorului XXX (f.d.37 - 38, vol.II); declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore - XXX (f.d.32 - 33,vol. II); plîngerea XXX din 22.03.2018 (f.d.9, vol.1); raportul de expertiză judiciară nr. 201816P0102 din 27.03.2018 (f.d.24 - 25, vol.1); procesul — verbal de audiere a părții vătămate în condiții speciale (f.d.37, vol.1); raportul de evaluare psihologică a părții vătămate XXX (f.d.41 - 45, vol.1). Toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 27, 171 alin. (3) lit. b) și art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal (pct. 2., 4.1. din decizie), respectiv temeiul pentru recurs invocat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

Instanța de recurs relevă că, argumentele recurențelor invocate în recursuri, referitor la nevinovăția inculpatului și la declarațiile părții vătămate minore, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurențelor, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO, *hotărârea Albert vs România din 16.02.2010*.

De asemenea, Colegiul penal reamintește rolul pasiv în procesul de judecată a instanței de judecată, sub aspectul rolului dirigitor al instanței judecătorești în proces, adică rol dirigitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sunt stabilite de legislația națională. Instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntâmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Cu referire la temeiurile de recursuri, invocate și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 15), 16) Cod de procedură penală, ce stipulează că: „instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție”, indicând în acest context

hotărârile CtEDO în cauzele Suominen vs. Finlanda, Popov vs. Republica Moldova, Melnic vs. Republica Moldova, Colegiul penal stabilește că cauzele invocate nu sunt similare cu circumstanțele prezente în speța deferită judecătii, nefiind relevante pentru prezenta speță.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța ierarhic inferioară privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, sunt corecte și corespund materialului probator.

În virtutea considerențelor expuse anterior, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de fond, menținută de instanța de apel în privința inculpatului Iacob Leonid nefiind identificată de instanța de recurs ordinar prezența erorilor judiciare invocate în recursuri, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate în recursurile ordinare declarate de către avocatul Sorina Arnaut în numele inculpatului Iacob Leonid și ultimul.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Sorina Arnaut în numele inculpatului Iacob Leonid și ultimul, împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 21 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2019, în cauza penală, în privința lui **Iacob Leonid XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **24 decembrie 2019**.

Președinte:

Ion Guzun

Judecători:

Anatolie Țurcan

Victor Boico